

Ліки зцілюють тіло, а книга – душу

**Спецвипуск № 1(2)
2018 (квітень)**

Бібліотерапевт

Видається з 1 жовтня 2014 року

Бюлетень Наукової бібліотеки

Харківського національного медичного університету

СПІЛЬНО ЗІ СТУДЕНТСЬКИМ САМОВРЯДУВАННЯМ

ЧАРІВНА ВЕСНА ПРИЙШЛА...

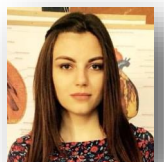
Нарешті чудова весняна пора пробудила нас від довгої зимової казки, і, сподіваюся, сповнені сил та енергії ви також налаштовані на продуктивну цікаву співпрацю, на нові звершення й перемоги!

Натхненні мотивами чарівної весни, ми готували для вас дещо цікаве та захоплююче, тож вітаємо всіх наших читачів із поверненням на сторінки улюбленого «Бібліотерапевта»!

Що ж чекатиме на вас у випусках бюлетеню? Запевняємо, кожна сторінка буде містити тільки позитивні емоції, гарний настрій та бадьорий дух. Відкривши «Бібліотерапевт», ви зможете дізнатися новини університету, корисну інформацію, прочитати цікаві або кумедні історії із життя студентів-медиків чи просто переглянути красиві світлини, зроблені власноруч.

Також ми із задоволенням розмістимо на сторінках вірші, статті, фотографії, малюнки та різноманітні поробки і будемо раді бачити вас у нашому дружньому колі творчих людей. Проте вважаємо, що краще один раз побачити, ніж сто разів почути, тож швидше розпочинайте своє знайомство із новим студентським випуском нашого «Бібліотерапевта»!

Ілона Корнілова
1 мед., 2 курс

Зміст

Поговоримо про весну

I. Нечипорук.....С. 3

Мелодія весни

К. Положишник.....С. 3

Весняний кінопоказ

В. Тімарєва.....С. 4

Особистий календар

М. Колесник.....С. 5

Фотопогляд

I. Маланчук.....С. 6

М. Охрименко

А. Білоконь.....С. 7

Натхнення

Батік

В. Гончаренко.....С. 8

«Я так люблю, когда природа оживает...»

Т. Коптеева.....С. 9

«Танцювали квіти»

В. Чиркунова.....С. 9

Малювання

А. Плотнікова.....С. 9

«Її любов так і лишилась...»

М. Жусь.....С.10

«Весна – пора надій і сподівання...»

К. Положишник.....С. 10

Нотатки студента-медика

«Наука від малого до великого»

К. Дегтяр.....С. 11-12

Зазирнути за лаштунки

«На хвилях академічної мобільності:

Вільнюський університет»

К. Широков.....С. 13-16

Поговоримо про весну

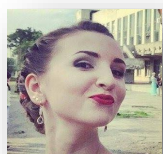
Ірина Нечипорук
1 мед., 3 курс

А з чим у Вас асоціюється весна? Це така чудова пора року, що важко перелічити всі її переваги. Це пора, коли все навкруги здається прекрасним, натхнення повсюди! Навіть повітря має особливий аромат... Варто тільки зазирнути у вікно і перед очима бачиш неймовірну красу, адже природа прокидається, світ оживає, сонце починає світити яскравіше! Дуже важливо

знаходити час на те, щоб просто зупинитись та насолодитись всіма проявами весни, побути один на один зі своїми думками, проаналізувати своє життя та зрозуміти, що все чудово і є куди рухатись далі! Ми ніби прокидаємось разом із весною, згодні? Просто починаємо відчувати її кожною клітиною, натхнення переповнює та всі думки лиш про те, як втілити в життя усі ідеї!

Весна – це унікальна пора року, коли кожний з нас знаходить те, що він шукав протягом осені та зими: відповіді на усі запитання, варіанти вирішення проблем, неповторні ідеї, кохання, друзів, мандрівки та незабутні емоції... Яскравої вам весни!

Катерина Положишник
1 мед., 2 курс

Прокинувшись зранку, ми бачимо ясне сонечко, чуємо спів пташок... Як добре на душі, а солодкоооо...

Так, весна нарешті вступила у повні права, заключила договір з зимою та подібно господині стала робити все на свій лад. Що для вас означає ця чарівна пора року?!

Для когось – це передчуття оновлення, молодості, краси, а для когось – вільного польоту, свободи, щирості почуттів. Для школярів, ма-

буть, передчуття канікул, а для нас, студентів-медиків, віра в успішне складання іспитів і все вище перелічене у подвійному форматі.

А й справді, що може бути краще, аніж прогулянка вечірніми вуличками замріяного Харкова, думка, що завтра не буде практичних занять з предмету біохімії, фармакології, шкіри... Що відкриваючи очі, ти будеш думати про те, яку каву випити чи, можливо пе-

редусім, зайнятися спортом, йогою або просто прогулянкою на свіжому повітрі замість: «О Боже, знову проспав...». Так, безсумнівно, весна – найкраща пора року, пора мрій!

Мелодія весни

Валерія Тімарєва
2 мед., 4 курс

"Весна, тає мій міцний льод" – так Бумбокс співав про цю надзвичайну пору року.

Настав перший місяць весни. Яскравіше і тепліше світить сонечко. Ледве дихнуло весняним теплом і набубнявіли на деревах бруньки. Все в природі оживає, наче одягається в коштовні шати. Свіжий вітерець торкнувся голих дерев. Ще можуть бути морози, хуртовини, ожеледиця, але повітря в березні вже пахне весною. На чистому блакитному небі можна спостерігати неквапливі білосніжні купчасті хмаринки.

У багатьох весна асоціюється із квітами. Перші весняні квіти – най-

чарівніші. На лісовій галявині, де не розтанув сніг, мала тендітна квіточка підсніжник всміхається до всіх. Вона «світлого травня вітання» – як співала Олена Великанова, білою мрією зігриває весняну любов до землі та вкриває її оксамитом. І як же не згадати про проліски. Вони синіми зоряними сузір'ями рясніють ніби об'єднались в островки у відпромінюючому світло снігу.

А тюльпани? Як же багато соковитих кольорів, що підіймають настрій, створюють ніжність у серці та бажання творити щось. Щось, що зміне світ на краще.

Пора зрозуміти, що треба щось змінювати, щоб

розквітати як квітка. Ця вдавана тендітність перших весняних квітів захоплює. Як мужньо, наче воїни, вони долають перешкоди – сніг, холод, інколи затоплення. Не кожна людина здатна на таке, але це те, до чого треба прагнути, до духовної стійкості. «Я не здамся без бою!» – співав Вакарчук, надихаючи та нагадуючи, що усе наше життя – це боротьба, це падіння та злети.

Весна – це пора лунаючого щастя, що звертається до тебе із піснею пташки, із ніжністю квітки та тріллю капелі. Пора дій в ім'я щастя.

Весняний кінопоказ

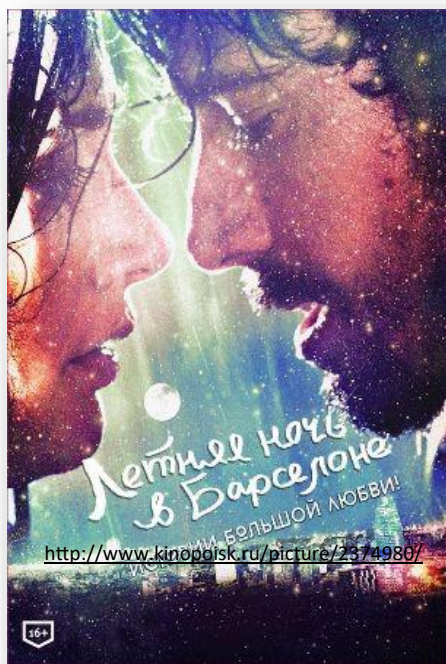
Марія Колесник
1 мед., 2курс

Чи прокинулись Ви від зимової тиші? От я ще ні, бо цьогоріч весна, мабуть, вирішила попустити бісиків і трохи забарилася. Але зараз щось таки змінилось у повітрі, вже частіше виглядає сонечко і голосніше співають птахи. Вже грають свою крапель бурюльки, отже все, сподіваємося на весну.

А якщо ні?.. Тоді можна хоча б подивитись на щось весняне і романтичне.

Я приготувала для Вас декілька ідей.

«Літня ніч у Барселоні»

2013 року в Іспанії вийшла мила романтична комедія, щось нахштальт "Реальне кохання", але тут замість снігу

та різдвяної атмосфери палкі почуття теплої Барселони. Тож, до Вашої уваги – "Літня ніч у Барселоні".

Ще один цікавий фільм – "Малавіта", французька комедія із Робертом Де Ніро про мафіозі, що вирішив сховатися від "своїх" таки хлопців. Та не все так просто.

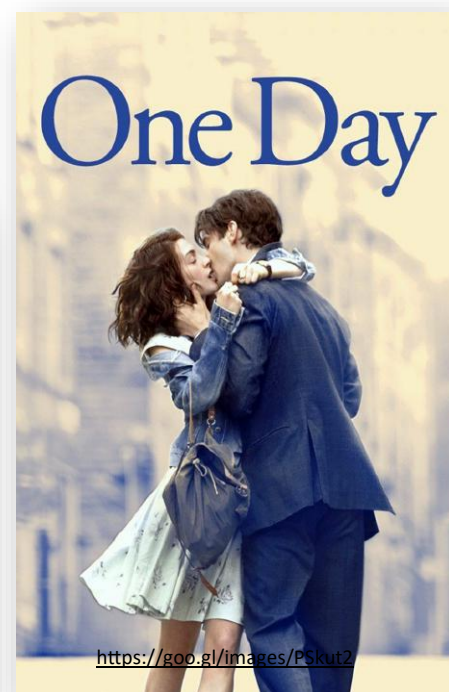

«Королі літа»

Наступна пропозиція – "Королі літа". Ця картина розповість історію трьох юнаків, що вирішують пожити трохи в лісі (без батьківського нагляду). Що з того вийшло – дивитесь.

Я також пораджу подивитись фільм "Один день". Ця зворушлива історія вчить

цінувати кожную секунду свого життя. Можливо, ви лише гаєте час, питаючи себе "Чи подобаюсь я їй/йому?" Можливо саме час змінити і своє життя?

«Один день»

Наостанок цікавинка для кіноманів: що не прогавити цієї весни. На кіноекранах: "Дедпул 2", "Кожний новий день", "Альфа", "Як приборкати дракона 3", "Червоний горобець", "Небезпечний бізнес", "Марія Магдалина" та багато інших кіноісторій чекають на тебе. Отже, квіти в руки, скоріше кличте своїх друзів та відпочивайте хоч трохи.

Особистий календар

Ірина Маланчук
2 мед., 3 курс

Що ж друзі, щойно пролетіли Пасхальні свята і знову час повертатись до навчання. Але ж надворі вже зовсім тепло і так хочеться більше вихідних! То коли ще ми відпочиватимемо цієї весни? Квітень не славиться святковим різноманіттям, хоча слід відзначити пару цікавих дат.

Наприклад, тринадцяте число у календарі відоме як День рок-н-ролу. Втім, подія, яка стала точкою відліку для святкування, трапилась на день раніше, дванадцятого квітня 1954 року, а саме запис пісні Білла Хейлі «Rock Around The Clock», яка сколихнула тогочасний світ і дала початок новому музичному напрямку. Тридцятий день місяця віддали любителям джазу у 2012 р., адже ЮНЕСКО вважають цей стиль таким, «що сприяє миру, єдності, діалогу і розширенню контактів між людьми». А чому надаєте перевагу ви: мелодійному саксофону чи драйвовим барабанам?

Слід також згадати, що окрім веселощів у цьому місяці відзначається День Чорнобильської трагедії. Двадцять шосте число 1986 року увійшло в історію пекельним вогнем, який спалив не одне життя та від наслідків якого потерпають і досі.

А далі травень. Для мене це місяць пікніків і пройдених кілометрів, адже вдома не всидіти! Ідеальний час для велосипедних прогулянок ще недослідженими

закутками міст та околиць. Тим паче, що вихідних попередуого-го!

Першого відпочиваємо, бо на календарі Міжнародний день солідарності трудящих, ну і дев'ятого ми також звільнені від навчальних буднів.

А наприкінці, до останніх вихідних доєднається ще й понеділок, двадцять восьме, оскільки переноситься святкування зелених свят з двадцять сьомого (День Святої Трійці).

Втім, не лише вихідними хороший травень. На другу неділю місяця, тринадцятого, не забудьте подякувати своїм матусям, бо без них не було б і нас. Подаруйте усмішку та гарний настрій найдорожчій жінці у вашому житті, просто обійміть і будьте в цей день поруч. Адже, найцінніше, що можна дати рідним – це час, якого вічно бракує.

А вже за два дні, п'ятнадцятого, у календарі відзначено як День сім'ї. Чому б не вибратись усім разом в кіно або ж у парк розваг? Наїстися морозива досхочу, реготати й бешкетувати. Я впевнена, що зазвичай ви не знайдете для цього й кількох годин, тож у 1993 році ООН створили для цього цілий день.

У травні відзначається День вишиванки, у цьому році – сімнадцятого числа. Хороша нагода витягти свою вишиту сорочку із шафи і таким чином підтримати народні традиції та носіння

етнічного українського одягу. Свято започатковане не так давно, лише у 2006 р., набуло широкого поширення та народної підтримки. Зазвичай, у містах організують тематичні лекції, конкурси, марші, а п'ятирічний ювілей святкувань ознаменувався встановленням Гіннесівського рекорду за кількістю людей у вишиванках в одному місці. Тож долучайся і ти.

Якщо все-таки звернути увагу на «медичну сторону» весни, то у календарі можна віднайти й: Всесвітній день боротьби з малярією, Всесвітній день боротьби з гемофілією, Всесвітній день боротьби з гіпертонією та інше.

Також у пошуку чогось цікавого я наштовхнулась і на деякі, як на мене, геть незрозумілі дні, такі як: день мігруючих птахів, день проліска чи день клімату.

Але тим не менш, свято можна знайти щодня, головне – це гарний весняний настрій та безтурботність в душі.

Гарного дня!

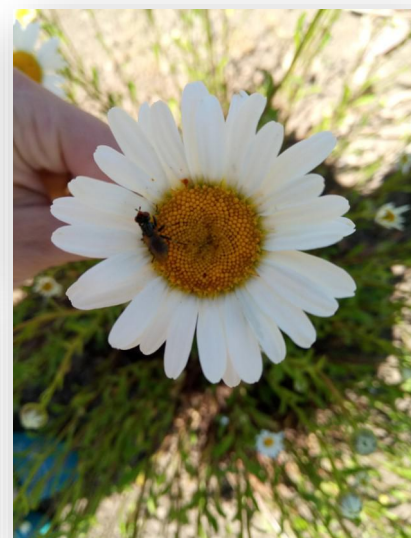
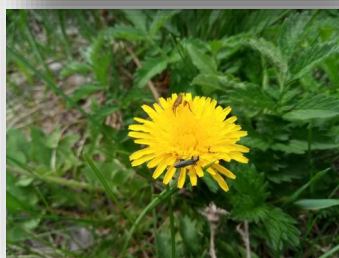
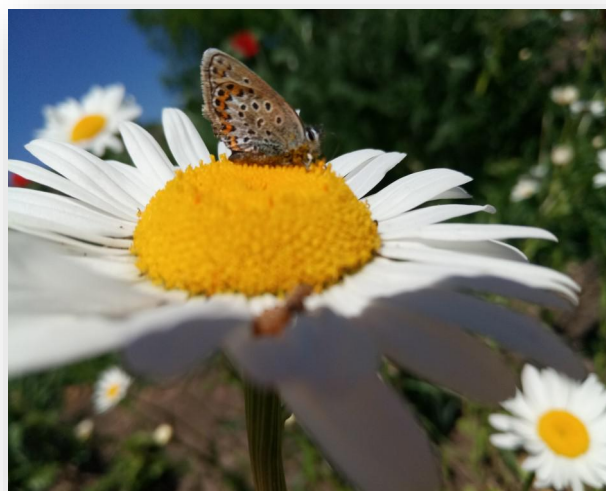
Фотопогляд

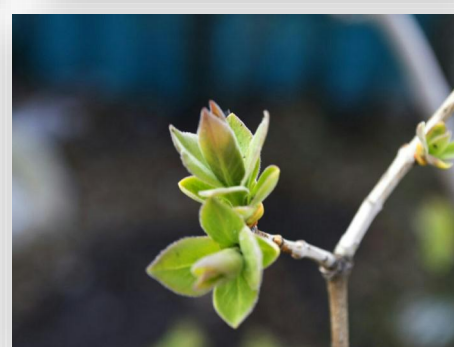
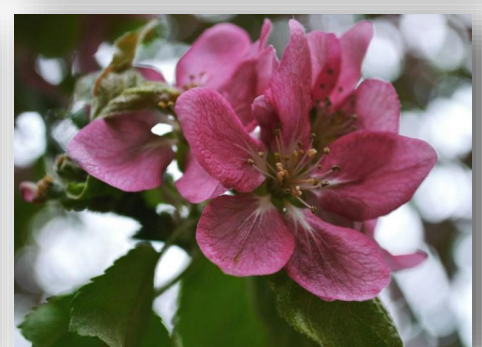
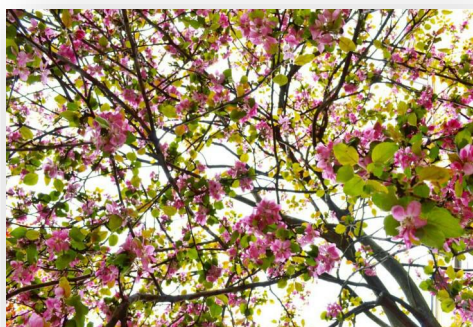
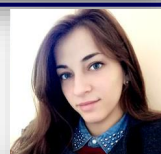
Марина Охрименко
1 мед., 4 курс

Увлечение фотографией у меня появилось довольно давно, где-то около семи лет назад. В основном люблю снимать природу, ту, которая не тронута человеком, и от этого я получаю такое удовольствие! Это что-то немислимое, по сто раз пересматривая фотографии, я влюбляюсь как будто в первый раз. Природа – она же везде, мы, люди, просто перестали это ценить...

Весна очима Анастасії Білоконь
2 мед., 5 курс

Жатхнення

Валерія Гончаренко
2 мед., 1 курс

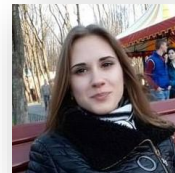

Мне хочется быть полезной и нужной окружающим меня людям. На работу, саморазвитие и достижение поставленных мною целей меня вдохновляют многие вещи, ситуации, путешествия, люди и творчество. На бумаге я могу отобразить все, что творится в моей жизни, свои эмоции и чувства. Когда я вижу результат своей работы, то хочу творить еще больше. Самым мощным стимулом для творчества в моей жизни является семья.

Татьяна Коптеева
1 мед., 3 курс

Вероніка Чиркунова
1 мед., 3 курс

«Я так люблю, когда природа оживает...»

Я так люблю, когда природа оживает,
Все, словно, пробуждается от сна,
И нам в который раз напоминает,
Что снова постучала в дверь весна.

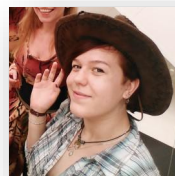
Она всегда полна добра и теплоты,
А душу радуют весенние цветы.
С ее приходом сердце оживает,
И трепетно от счастья замирает.

Так хочется творить, любить, мечтать,
И никаких проблем вокруг не замечать.

Ведь, незаметна в жизни суета,
Когда вокруг лишь только красота.

Малювання для мене – це спосіб досягти рівноваги всередині, відволіктися від зовнішніх негараздів та навести порядок у голові. Це не просто захоплення, це – моя медитація, відображення моїх думок та емоційного стану. Але я би не могла сказати, що для створення нового малюнку мені потрібна якась наснага... Ні, зовсім навпаки. Адже, як писав Франсуа Рабле: «L'appetit vient en mangeant», так і я черпаю натхнення вже у самому процесі.

Аліна Плотнікова
1 мед., 3 курс

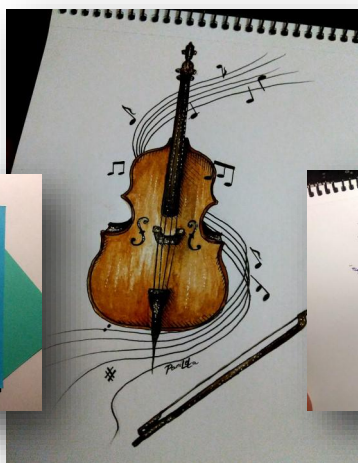
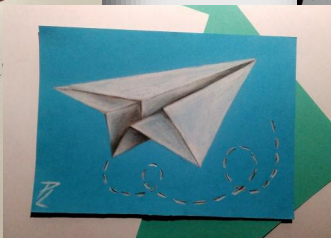
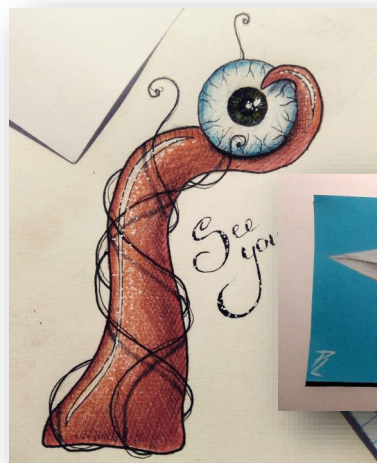
«Танцювали квіти»

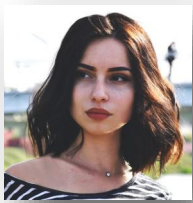
Танцювали квіти, вітром торкані,
І дивились зіроньки ясні й зоркії.
Місяць небом плив, наче річкою,
І вогнем палав, наче свічкою.

Та під вітром тим вітигнулися,
У ставку вода стрепенулася.
І зірки у ніч заховалися,
А пелюстки квіт все зривалися.

І гриміло десь – там, за нивами,
Мерехтіло в тон з переливами.
І полився дощ, Богом посланий,
І пила земля дари осені.

Гроза вуаль тоне в променях,
І вода блищить, стіка з соняхів.
І вдиха земля свіжість денную,
І чека дощу й нічку темную.

Маргарита Жусь
3 мед., 3 курс

Натхнення

Її любов так і лишилась незакінченими фразами
У відповідь на його не поставленні питання.
І серце ще довго болітиме старими образами
І губи пам'ятатимуть його останнє прощання.

Обирали мовчання, аби не забракло слів.
Унікали контактів, щоб не розчинитись у ніжності.
Йому щоб забути - потрібно декілька днів.
Їй щоб забути його - не вистачить вічності.

Скоро рожеві квіти замінять підталий сніг
І сонце оселиться на найвищих дахах
Її любов так і лишилась назвами найкрасивіших книг,
Його любов так і лишилась в її очах.

**Катерина
Положишник**
1 мед., 2 курс

Весна - пора надій і сподівання,
Пора, коли у серці диво ожива.
Пора, коли ти з вечора й до рання,
Все думаєш, про теплії слова.

Здавалося, звичайна пора року,
Ну тепло, спів птахів ти чуєш з відусіль
Ти чуєш стукіт серця і не знану світу мову,
Ця мова - то любов замріяних країв.

Цей край, неначе восьме диво світу,
П'янить духмяний подих аромат.
Струмок замріяних озер привіту,
Усмішок радість, нічей зорепад.

Хто не любив, не зможе зрозуміти?
Хто не бажав, ніяк не може знать.
Що то за відчуття без ясного приливу
Без сумніву, цього не можна передать.

Мотатки студента-науковця

Кирило Дегтяр
1 мед., 3 курс

Наука від малого до великого

Кожна людина підтвердить, що медицина це складна наука, проте саме у її складності краса та цікавість. Саме за цим йдуть молоді люди, коли вступають у медичні ВУЗи. Вона приваблює, манить до себе і першим аркушем підручника з анатомії занурює тебе у багатогранність організму людини. Наука це не лише старі книги та монографії, це також цікаві сучасні журнали та публікації, у яких розповідається про щось

нове, чого немає ще в підручниках. Також, це цікаві та багатогранні люди, з якими ти спілкуєшся, бо саме такі можуть знайти щось нове у вже відомому, або подивитися на це з іншого боку.

Для мене науковці – це чаклуни у нашій реальності. Завдяки ним ми можемо полетіти до інших планет, подивитися на органелу клітини, використувати матеріали з фантастичними характеристиками та врешті решт лікувати хвороби. Тому не дивно, що в мене виникло бажання займатися наукою ще

змалечку. У старших класах, коли вже є багаж знань, у тебе починається життя справжнього науковця з Малої академії наук – організації, у якій зібрані молоді люди з тягою до науки. Це перші малі кроки до дорослих публікацій з актуальними темами людства.

В університеті це перетворюється на гуртки на кафедрах та Студентське наукове товариство. Спілку студентів, які мають вже досвід у наукових дискусіях та бажають збільшити свої знання та показати, що наука це весело.

Перша моя написана наукова публікація була пов'язана з найважливішим предметом для студента-медика – нормальна анатомія. Тези торкались кореляції частоти післяопераційних ускладнень після видалення червоподібного відростка та його різним положенням. А вже перший усний виступ з ґрунтовною роботою з біохімії припав на конференцію в місті Ужгород.

Проте окрім стриманих конференцій та конгресів існують ще різні конкурси, квести та виставки з науковим ухилом. Це заходи, де можна знайти друзів і однодумців та весело провести час з користю та тренувати вже отримані знання з різних сфер.

Також великим бонусом до цього можна віднести подорожі у різні міста, де люди живуть та міркують

трошки по-іншому, ніж у рідному місті.

Це розширює твій кругозір та змушує подумати над деякими питаннями, котрі ти б не задав собі, залишаючись у рідному краї. Такий зсув зони комфорту дозволяє розвиватися як науковцю, так і

просто звичайній людині.

Найбільшим та яскравим спогадом з поїздки став Київ та Ukrainian Medical Festival. Захід був присвячений інноваціям в українській медицині. Спікерами були відомі лікарі з

міжнародною практикою. Це був найкрутіший захід за усю мою наукову діяльність в університеті.

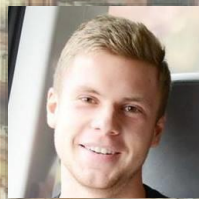
Останнім великим досягненням, на мою думку, стала для мене підготовка, організація та проведення науково-творчої виставки «Мікробіологія очима студентів», де був у ролі судді та організатора.

Обмінюючись інформацією, ти обов'язково знайдеш щось цікаве, що захочеться зробити у своєму університеті. Наука — це великий коловорот інформації, подій та особистостей, у якому хочеться бути не просто стороннім глядачем, а активним учасником та творцем. Тому бажаю всім відкриттів, однодумців та розширення горизонтів знань!

Заирнути за лаштунки...

Кирило Широков
2 мед., 3 курс

НА ХВИЛЯХ АКАДЕМІЧНОЇ МОБІЛЬНОСТІ: ВІЛЬНЮСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Всім відомо, що студенти зазвичай особливо завзято прагнуть життєвих змін, мають жагу пізнавати нові світи. Перш за все, це стосується основного нашого обов'язку, а саме – навчання. Нам, студентам 3-го курсу II медичного факультету, Ксенії Зуб та Кирилу Широкову, стало в нагоді бути учасниками програми за обміном та навчатися впродовж осіннього семестру 2017/2018 у Вільнюському університеті (Литва). Скажемо без перебільшення, ми вважаємо, що нам безмежно пощастило бути обраними у програмі.

Наше життя у Вільнюсі почалося з так званого «orientation week», тобто тижня адаптації, протягом якого ми мали нагоду познайомитися з університетом, програмою навчання, громадськими організаціями, студентськими спільнотами. Урочисте відкриття здійснювалося в актовій залі. Перед нами виступали представники ректорату й деканатів. Також для всіх іноземних студентів були проведені екскурсії містом та

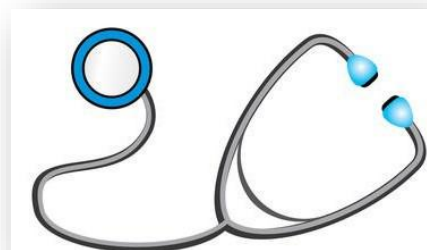
6-годинний курс литовської мови, необхідної для «виживання». Саме таку назву було закріплено за курсом організаторами. За кожним студентом було закріплено ментора – волонтера, що допомагав вирішити повсякденні справи. Він радо зустрів нас, розповів основні «правила» та впродовж всього часу підтримував з нами дружнє спілкування.

Другого тижня почалося навчання. Загалом було 4 іноземні групи, тобто усього близько 60-70 іноземних студентів на 3 курсі. Обирати групу, в якій навчатися, ми могли самостійно, обираючи таким чином і певний розклад занять. В групі з нами переважно були німці, бо вступити до університету в Литві легше, ніж в Німеччині. Але також з нами навчалися і громадяни Польщі, Білорусі, Ізраїлю, Англії. До речі, серед наших одногрупників ми знайшли друзів, з якими спілкуємось і зараз.

Звичайно, українська та литовська системи освіти відрізняються. Наведемо деякі ви-

значні особливості навчання у Вільнюському університеті. Перш за все, важливо зазначити, що процес навчання комп'ютеризований. Кожен студент має свій власний пароль до сервісу зберігання інформації на сайті факультету. На цьому сайті кожен педагог викладає навчальний план, перелік посібників, якими вважає за потребу користуватися, та текст власних лекцій. Значна увага тут приділяється самостійній підготовці студента. На практичних заняттях розглядається та обговорюється далеко не вся інформація, яка буде входити до кінцевого іспиту, і це дещо ускладнювало наше навчання. Порівнюючи з нашим університетом, повинні відмітити, що рівень знань, який надається у нашому університеті, є глибшим серед усіх дисциплін, які ми вивчали на 3 курсі.

Також практикується відео-

запис лекцій. Це інновація для Вільнюського університету на зразок західних тенденцій. Скажемо відверто, це виявилось корисним, адже в такому вигляді ми могли передивлятися лекцію, повертаючись до незрозумілих деталей. Проте з іншого боку ми не мали можливості спілкуватися з викладачем безпосередньо, що ускладнювало наше навчання. Присутність на лекціях не перевіряється, їх можна відвідувати за власним вибором. Таким чином, навчання перш за все базується на індивідуальних прагненнях кожного студента. Лекції доступні, докладно пояснюються найбільш важливі питання, більшість матеріалу зображено у схемах та таблицях. Але маємо зазначити, що цього для опанування матеріалу лекції недостатньо, бо матеріал розглядається поверхнево і швидко. Ми мали доступ до найсучасніших підручників, які отримали у бібліотеці. Книги були з певним терміном користування, тому повинні були періодично подовжувати його, в іншому випадку за кожен день перевищення терміну студент мав заплатити певну суму боргу.

Для контролю за якістю знань використовуються тести, які пропонуються студентам після вивчення певної кількості тем або всього курсу загалом. Тести в основному перевіряються онлайн, на сайті університету. Нас

вразило, що під час оцінювання часто студент не має безпосереднього контакту з викладачем, воно ведеться винятково об'єктивно – за результатами комп'ютерних тестів. Це стосується таких предметів, як патологія, радіологія, загальна хірургія. Маємо сказати, що велика увага приділялася семінарам, які часто дозволяли певною мірою наблизитись до лікарської практики. В рамках курсу пропедевтики внутрішньої медицини особливо запам'яталась можливість безпосередньо спілкуватися із хворими, практикуватися у визначенні попереднього діагнозу. Також ми мали доступ до мікробіологічної лабораторії, де протягом кожного семінару проводили дослідження. Лабораторія добре обладнана, на сучасний зразок. Майже кожен студент має можливість працювати з окремим мікроскопом. Незвичним для нас було те, що медичні халати студенти зобов'язані надягати тільки у лікарнях, під час контакту з хворими, та лабораторіях.

Навчальні бібліотеки заслуговують окремої уваги. В університеті існує стара й нова бібліотека. Розпочати хотілось би з найстарішої бібліотеки Прибалтики. Заснована вона була ченцями, а саме – у 1570 році. На той момент на місці університету існувала колегія, в приміщенні якої і була заснована

бібліотека, і тільки через 9 років був заснований університет.

Стара бібліотека знаходиться в головному камбузі університету, в Старому місті. У ній зібрано понад 5 млн. друкованих видань і стародавніх рукописів. Найстаріша книга – 1467 року.

Інкунабул – тобто, книг, виданих в Європі від початку друкарства і до 1 січня 1501 року – тут зберігається більше 300, а «Апостол» Франциска Скорини (1525 рік) вважається першою друкованою литовською книгою. У бібліотеці кілька відділів і 14 читальних залів. Хотілося б розповісти про найголовніші зали бібліотеки.

Зал Ф. Смуґлевича

Зал Франциска Смуґлевича був споруджений на початку XVII століття і служив їдальнею для студентів. Весь розпис – це робота професора Вільнюського університету Франциска Смуґлевича, засновника кафедри живопису. Він оновив зал у 1802-1804 роках. Класичний стиль, 12 бюстів знаменитих античних поетів і мислителів на рівні опорних частин – на початку XIX століття приміщення виглядало приблизно так, як ми бачимо його сьогодні.

Ф. Фаліміж

«O ziołach i o mocy ich»

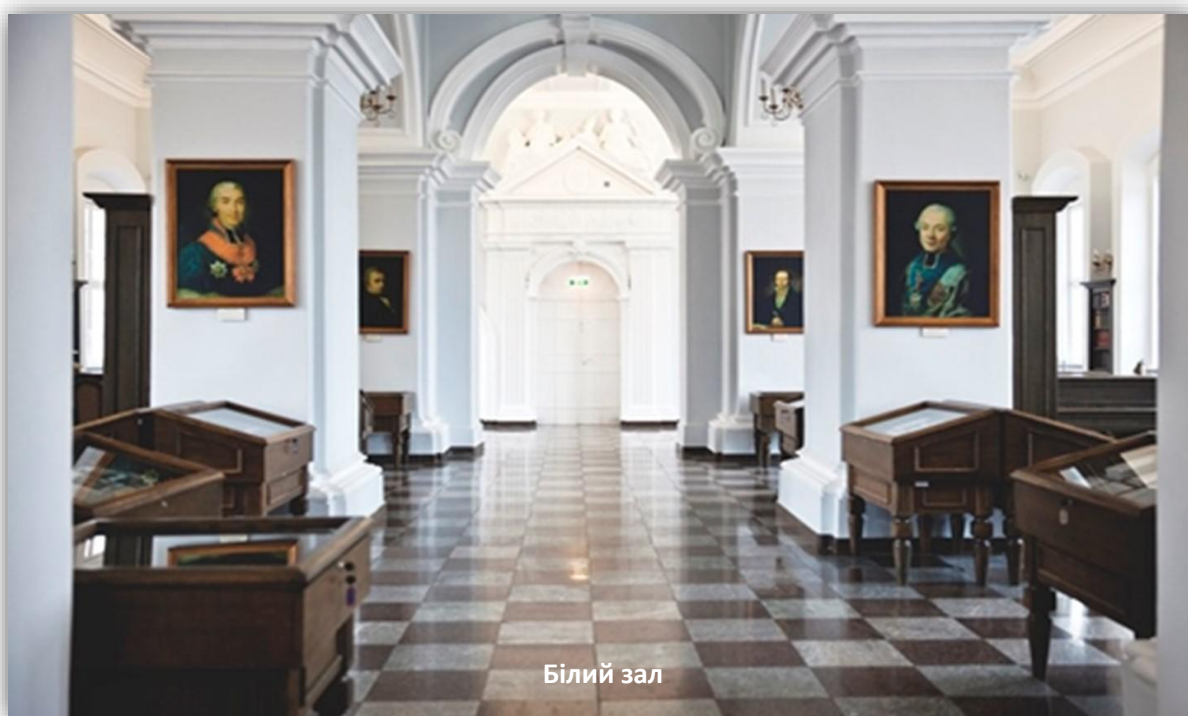
Серед найстаріших книг – Медичний довідник середини XVIII століття, на звороті якого зображена анатомія жінки, її внутрішні органи «розкриваються», як в сучасних об'ємних книжках; Книга Стефана Фаліміжа «O ziołach i o mocy ich» («Про рослини і їх силу»), видана в 1534 році, в тому числі оповідає про допомогу при пологах; Malleus Maleficarum, сумнозвісний «Молот відьом» – трактат про демонологію і належні методи переслідування відьом. У книзі наводяться «докази» того, що жінки чаклують частіше за чоловіків. Та й взагалі, сама назва підкреслює жіночу сутність чародій-

ства, так як слово «малефік» наводиться саме в жіночому роді. Якби мова йшла про чоловіків, або про чоловіків і жінок в рівній мірі, слід було б писати Maleficorum.

Зал Йоахіма Лелевеля, названий на честь професора Віленського університету. У залі розташовано відділ бібліографії та інформації бібліотеки і постійну меморіальну експозицію, присвячену Лелевелю. Зал на третьому поверсі використовувався як студія для малювання кафедри образотворчих мистецтв, де працював художник Ян Рустем. Відповідність реставрації Хоппена в 1930 році первісному вигляду залу викликає сумнів, оскільки з документів і за виявленими залишками поліхромного розпису випливає, що зал був оформлений у стилі рококо, чужому того часу бароко, в стилістиці якого витриманий декор залу після реставрації Хоппена.

Білий зал розташований на четвертому поверсі в північному крилі центральної будівлі. Він був складовою частиною астрономічної обсерваторії. Зал ділиться на 3 частини шістьма масивними бароковими піл'ерами, прикрашеними ламаними карнизами складного профілю. Посередині стелі ще у 1774 році розташовувався отвір у формі еліпса, пізніше замуруваний, який єднав Білий зал з приміщенням над ним менших розмірів. Він слугував продовженням Білого залу і втілював барочну ідею нескінченності простору. Зал реставрувався в 1995-1997 рр.

В даний час тут діє читальна зала і проводяться виставки. Залу прикрашають успадковані від астрономічної обсерваторії прилади та глобуси, а також копії портретів ректора Ієроніма Стройновського, Адама Міцкевича.

Білий зал

Тепер хочеться розповісти про нову бібліотеку. Величезна, побудована на сучасний лад, за європейськими зразками, має 5 поверхів і двоповерхове книгосховище. Була відкрита у 2013 році і розташована у віддаленій від міста парковій зоні, близько години їзди від центру міста.

Вхід в бібліотеку до 18:00 вільний, а після здійснюється тільки за пропускними студентськими квитками, які видаються студентам в період навчання. У корпусі нової бібліотеки розміщені природничі, технічні та соціальні дисципліни. Тут розташовано 9 читальних залів на 1722 робочих місця, з яких 323 – з комп'ютерами. Серед послуг, що надає бібліотека, можна знайти кімнати для індивідуальної роботи студента, які бронюються заздалегідь, кімнати для відпочинку в неробочий час, 3D-принтер, який використовується також за допомогою передчасного бронювання і за окрему

вартість, що залежить від обсягу і складності відтвореного фрагмента або продукту. Вражає абсолютно автоматизована система знаходження й подачі книжок. На комп'ютері студент має ввести свій студентський номер та назву підручника, який буде доставлено у будь-яку точку бібліотеки за допомогою спеціального пристрою менше, ніж за 5 хвилин. Але повинні сказати, що розташована вона далеко від центру міста і має небагато літератури для студентів медичного факультету.

Культурні заходи частково схожі на наші. Так само святкується 1 вересня, той самий різдвяний ринок на площі напередодні Нового року та день студента, от тільки дати трішки різні. Були здивовані різдвяною ялинкою, але наша все одно вища! Відвідали ми і заходи, що запропонував ESN: швидке знайомство, вечір національної кухні зі стравами з різних країн, вечір білого одягу. Ще не можемо не зазначити той факт, що для студентів є багато знижок в різних закладах, кафе, музеях, галереях. Також ми мали нагоду і подорожувати. Представники програми мобільності запропонували нам багато варіан-

тів, тому ми змогли відвідати Клайпеду, Ригу та Таллінн, від яких ми отримали багато приємних вражень. Подорожували ми великими гуртами разом з менторами та екскурсоводами, що зробило наші мандрівки більш насиченими.

Наприкінці хочеться сказати, що це був для нас гарний досвід, як в навчанні, так і в ознайомленні з іншою культурою. Ми раді, що в нашому університеті є така унікальна можливість та щиро вдячні ректору Володимирі Миколайовичу Лісовому та Харківському національному медичному університету за прогресивні можливості! Також завдячуємо викладачам нашого університету за обсяг і якість одержаних нами знань у рідних стінах, за придбані навички. Завдяки цьому ми з перших кроків перебування у Литві відчували себе впевнено й могли натхненно вчитися. На згадку про Литву ми привезли винятково добрі спогади, вважаємо, що непогані знання, посмішки та нових друзів. Тепер з радістю повернулися до рідного університету, повні натхнення вчитися та домагатися нових успіхів!

Контакти:

м. Харків,
пр. Науки, 4
тел. (057)7077289
моб. (097)9937709

e-mail: biblio-t@ukr.net

Редакційна колегія:

Киричок І.В. (гол. ред.)
Русанова О.А. (відп. ред.)
Тесленко К.М.
Гаєва Н.Д.
Вороніна Р.В.

Номер підготовлений за сприянням

Мороз Ганни Андріївни —
представника студентського
самоврядування,
студ. 2 курс, 1 мед., 3 гр.

